

РЕШЕНИЕ

№ 5679

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6227** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл. 63в

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв. М. Г., срещу Решение № 1443/21.12.2021г. на СРС, НО, 100 състав по нахд № 1382/2021г.

Със съдебното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10 -606 от 20.07.2021г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал.1, т. 2 от Кодекса за застраховането на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 496, ал.1 вр. ал. 2 от КЗ.

С определение № 1579/25.05.2022г. съдебното решение е допълнено като ЗД „Бул инс“ АД е осъдено да заплати по сметка на КФН, на основание чл. 63д, ал.1 и ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК сумата от 80 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение, с което е потвърдено наказателното постановление като незаконосъобразно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, касационни

основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Алтернативно е направено искане за изменение на НП, като наложената санкция бъде преквалифицирана от такава по чл.644, ал.2 КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 КЗ в минимално предвидения в този текст размер.

Ответникът - Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че касационната жалба следва да бъде оставена без уважение, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно, да бъде потвърдено.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С наказателно постановление № Р-10 - 606 от 20.07.2021г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал.1, т. 2 от Кодекса за застраховането на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 496, ал.1 вр. ал. 2 от КЗ.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства и след цялостна проверка на обжалваното НП въззивният съд е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват формално основание за отмяна на НП. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 ЗАНН и съдържат изискуемите от разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН реквизити. В двата акта е налице съответствие между словесното и цифрово описание на нарушението.

Според СРС от събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства безспорно е установено извършеното нарушение, изразяващо се в непроизнасяне по претендирано застрахователно обезщетение в 3 – месечен срок от датата на завеждане на претенцията, в случая на 21.01.2021г. Срокът за произнасяне е до 21.04.2021г. и е изтекъл на 22.04.2021г. Застрахователят се е произнесъл извън срока, като е заплатил застрахователното обезщетение със закъснение на 27.04.2021г. Нарушението е прието за повторно, санкционирано по чл. 644, ал. 2 от КЗ, предвид извършването му в едногодишен срок от влизане в сила на наказателно постановление № РД – 10 -290/09.06.2020г./влязло в сила на 12.01.2021г./, издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. При съобразяване с установената съдебна практика е посочено, че непосочването на повторното извършване на нарушението в АУАН не е основание за отмяна на НП, доколкото повторността е релевантна единствено за определяне на размера на наказанието. Изложени са мотиви за спазване на чл. 12 от ЗАНН и липса на основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че в хода на съдебното производство е доказано извършеното нарушение, за което дружеството е санкционирано и че не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП.

Безспорно е установена фактическата обстановка по делото, която не се оспорва от касатора. Съгласно установеното в хода на съдебното производство, същият не е изпълнил законовото задължение по чл. 496, ал.1 вр. ал. 2 от КЗ. Законодателят императивно е създал задължение за застрахователя в посочения срок от представянето на всички документи, касаещи основателността на претенцията и размера на евентуалното обезщетение, да определи и изплати размера на обезщетението или да откаже мотивирано. Правилни са изводите на въззивната инстанция, че съставът на нарушенията следва да се счита за осъществен с факта на бездействието на касатора в посочените срокове за произнасяне. Нарушението е на формално извършване, като не се изисква наличие на вина. Неоснователни са доводите на касатора относно неправилно определяне на датата на извършването му. От събраните и обсъдени пред въззивния съд доказателства безспорно се установява, че срокът, в който е следвало да се произнесе застрахователят е бил до 21.04.2021г. включително. В тази връзка правилно административнонаказващият орган е посочил, че датата на извършване на нарушението е 22.04.2021г.

СРС правилно е приел, че в АНП не са допуснати нарушения от категорията на съществените, обуславящи отмяна на НП, при което неоснователни се явяват доводите на касатора в тази насока. Основното възражение в касационната жалба е свързано с непосочването на обстоятелството, че деянието е извършено при условията на повторност в АУАН, като не се оспорва този факт. Настоящата инстанция не намира това нарушение за съществено, тъй като окончателната правна квалификация, респективно юридическото обвинение, се формулира с НП, с оглед на събраните в хода на производството доказателства, които няма как да са били известни при образуването на административнонаказателното производство. Фактът на повторност е относим към определяне на съответното наказание и тъй като АУАН няма санкционен характер и не съдържа санкционна част, не е необходимо и в неговото съдържание да бъде отразено, че нарушението е в условията на повторност. В случая съгласно изискванията на ЗАНН в АУАН е посочено единствено материалната разпоредба, която е нарушена, но не и санкционната норма. В тази насока е константната практика на АССГ. Безспорно е установено, че нарушението е извършено при условията на повторност, изложени са мотиви в обжалваното съдебно решение, които настоящата инстанция потвърждава.

Неоснователни са възраженията на касатора относно приложимостта на чл.28 ЗАНН. В тази връзка правилни са изводите на въззивния съд, че в случая не е налице маловажност на нарушението. По делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по - ниска степен на обществена опасност на деянието.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото касационният състав намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски в настоящото производство, представляващи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1443/21.12.2021г. на СРС, НО, 100 състав по нахд № 1382/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10 - 606 от 20.07.2021г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал.1, т. 2 от Кодекса за застраховането на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 496, ал.1 вр. ал. 2 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛИНС“ АД, [населено място] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: